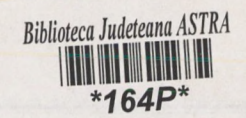


TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru



Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

1-a Ianuarie 1887

se încheie
Abonamentele noi
la
Tribuna.

de abonamentului sunt înmă-nate în capul foii.

Abonamentele se facu multă leire atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale (*Posta-alcvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă aboarea timprie pentru regulata expectie a foii.

Domnii abonenți sūt rugați ne comunica eventual pre îngă localitea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spr ușurare polipi pe mandatul postal **adresa tipătită** dela fașile, în cari li s'a trimis arul până acuma.

Administrațiunea dīanlui
„Tribuna“

Anul 1886.

Un sentiment deprimător ne cuinde, când ne reamintim faptele pecute în curgerea anului, când încheie c diua de astăzi.

În fașura cu o necesitate organică, un dintr'alta; faptele sēvīrșite de oameni u sūt nici ele decât efecte firesci ale întēplărilor neatinătoare de voința omdească. Trecēnd prin lumea aceasta, omul privește mereu împregiurul seu, își dă seapă lespre cele-ce se petrec și se strēoarē cum scie și cum poate printre pericole de ce-l amenință la tot pasul, și valcarea lui individuală ese la iveală numai în puterea, cu care resistă ori reagează contra dr. Acela, care nici nu resistă, nici nu reagează, se ivesce în lumea aceasta, trce nebăgat în seamă prin ea și se pierde fără de veste și fără de urmă.

Tot astfel și individualitățile sociale, statele și popoarele. Au existat în lumea aceasta state și popoare, care, formite în urmă mei priinșioase coincidențe le întēplări, au dispărut fără de vete îndată-ce împregiurările s'au schimbit,

find-că n'aveau în ele puterea nici sē siste, nici sē reageze.

Avem noi Românii puterea aceasta? Nu mai încape nici o îndoeală, că am avut-o ca numai foarte puține dintre popoarele ce s'au ivit în lumea aceasta.

Aici pe pământul acesta au perit popoare, care băgaseră spaimă în lume, lumi întregi de-a rindul au perit, luptându-se ele între ele și nimicindu-se una pe alta, ear' noi ne-am strecurat prin toate primejdiile și am păstrat limba noastră, obiceiurile noastre, legea noastră, consciința noastră de rasă, am păstrat, așa risipiți, cum am fost, legăturile de dragoste frățască, încât totdeauna, chiar și în timpurile de desbinare, noi înșine ne-am fost unii altora cei mai apropiați. Timp de aproape o mie de ani trăim nebăgați în seamă de lumea, în mijlocul căreia ne aflăm, și preste o mie de ani, când eșim din nou la iveală, ne regăsim, ne reu-noascem unii pe alții și aici, în mijlocul unei lumi străine de noi, întemeiām împreună o viață a noastră proprie, desvol-tăm viața aceasta în luptă cu cele mai felurite greutăți și din an în an, din deceniu în deceniu, din secol în secol cre-scem și prindem putere până-ce n'ajun-gem cel mai însemnat și cel mai băgat în seamă dintre popoarele aședate pe pāmēntul acesta.

Puterea aceasta s'a stīns ea din noi? Acest proces de desfășurare a neamului nostru s'a oprit el în loc? Noi Românii, care trăim astăzi, sūntem noi numai copii părinților nostri, ear' nu totodată și o fașă în desvoltarea neamului nostru și în dezvoltarea unei mai bogate vieți? După-ce veacuri de-a rindul tot crescēnd și tot înalțându-ne am mers înainte, n'am adu-nat oare destulă putere, ca sē ducem la îndeplinire propria noastră desfășurare? Părinții nostri și bunii nostri și străbunii nostri s'au sbuciumat ei, pentru-ca sē ajungem numai unde ne aflăm astăzi? Și, mai presus de toate, întrebăm: anume în împregiurările din zilele noastre, cine oare poate sē ne oprească în mersul nostru?

Dacă judecām astfel, privim cu cea mai deplină liniște sufletească la eveni-mentele ce se petrec împregiurul nostru, căci, în adevăr, nu scim, care ar fi duș-manul, de care trebuie sē ne temem. Ma-ghiarii, care atât de mult se sbuciumă, ca sē ne oprească în desvoltarea noastră, sūnt prea slabi, pentru-ca sē poată con-tinua cu oare-care succes lupta contra noastră, și prea mult amenințați în pro-

pria lor desvoltare, pentru-ca sentimentul de conservare sē nu-i silească în cele din urmă a ne căuta prietenia. Ear' Slavii și îndeosebi Rușii sūnt prea puternici, pentru-ca sē ne poată fi nouē dușmani: fi sūnt dușmani unei întregi lumi, care susține propria ei cauză susținēndu-ne pe noi. Atunci, când întreagă această lume ar fi amenințată de perire, abia atunci am avē cuvinte de a ne teme și noi.

Este cu toate aceste ceva ce poate sē pună capēt procesului de desfășurare a neamului românesc: e propria noastră nemernicie, lipsa de virtute a Românilor ađi în viață, slăbirea consciinței noastre de rasă și a avēntului național.

E deprimător sentimentul, care ne cu-prinde, când ne reamintim evenimentele petrecute în curgerea anului ce se încheie cu diua de astăzi, pentru-că din atitudinea noastră față cu aceste evenimente foarte lesne se poate trage concludsiunea, că sūntem nisce nemernici, că a perit din noi puterea de a resista, ba chiar și puterea de reac-țiune.

Eară noi totdeauna am đis, că n'a perit puterea aceasta, ci este numai pusă sub stăpânirea unei înțelepte cumpēniri, noi totdeauna am făcut o virtute din ceea-ce pentru mulți este un defect al neamului nostru, și când ne reamintim faptele pe-trecute în anul acesta, ne cuprinde te-merea, ca nu cumva sē rămānem de ru-șine cu buna părere ce ni-am făcut asupra contemporanilor nostri.

Evenimentele din Bulgaria.

În timp de o sută și unspredece ani, dela 1663 până la 1774 Rusia a dērimat unul câte unul zidurile ce o despărțiau de Europa civili-sată. Mai întâiu și mai întâiu ea desființează în unire cu Polonia puterea Cazacilor. În urmă sgu-due regatul suedez și îl reduce la stare de im-potență. Lucrează apoi încetul cu încetul pentru desorganizarea regatului polonez, pe care de ase-menea îl desființează în cele din urmă. În sfīrșit, îi desparte pe Tătari de Poarta otomană, pen-tru-ca sē 'și-i supună cu atât mai lesne. Astfel dispar din istoria Europei patru popoare, care veacuri de-a rindul stăpâniseră fașia de pāmēnt, ce se întindea între Rusia și restul Europei, for-mând un puternic lanț din Suedia până în Caucaș, și de aici înainte imperul otoman el singur mai rămāne, ca sē susțină lupta contra Rusiei. Încă la anul 1774 Rusia e însă silită sē facă primul pas de retragere prin deșertarea Țerilor-romā-nesci, pe care le ocupase și le și organisase po-trivit cu propriile ei interese, și prin cedarea către Austria a importantelor pozițiuni din Bucovina, din care Austria dominează gurile Dunării și

poate s'o oprească pe Rusia în mersul ei spre meadă-đi. De aici înainte Europa întreagă e an-gageată în lupta, pe care Turcii o susțin contra Rușilor, și idea conducētoare a diplomației este, ca pretutindenea, unde Turcii nu se mai pot sus-ține, popoarele eliberate de Ruși sē se con-stitue sub ocrotirea puterilor apusene în state in-dependente, pentru-ca astfel sē se formeze aici, mai la meadă-đi, lanțul despărțitor. Profitând de situațiunile europene, Rușii tot mai înaintează: în timpul lui Napoleon I. ei se fac stăpāni pe Basarabia; în urmă întră din nou în Țerile-romā-ne și le organizează prin așa numitul regula-ment organic potrivit cu vederile lor; își câștigă, în sfīrșit, o înfrīurire cōvērșitoare la popoarele creștine din imperul otoman. Ei însă sūnt res-pinși din cele mai multe pozițiuni, trebuie sē se retragă din Țerile-romāne, sē cedeze o parte din Basarabia către aceste, sē renunțe la înfrīurirea lor asupra popoarelor din Peninsula-Balcanică și sē primească situațiunea creată prin tractatul din Berlin. Astăzi imperul otoman e slăbit, dar' Rusia are în fața ei statul român independent, statul sērbesc tot independent, are statul grecesc cu as-pirațiunile lui vaste, are o Bulgaria, care aspiră la independență, ear' Austria e întrată ca pā-zitor al ordinei în Bosnia și Hertșegovina.

Rușii au primit starea aceasta de lucruri, numai însă cu gândul, că ea este provisorie și că vor profita de cea mai apropiată situațiune priincioasă, pentru-ca sē se facă stăpāni pe țe-rile „eliberate“. Ear' razimul întregii stăpāniri 'și-l caută în Bulgaria, căci îndată-ce ar dispune de Bulgaria, ar amenința pe Sērbia și pe Grecia, ar silui pe România și ar împinge toate popoa-rele din Orient ca avantgardă contra monarchiei noastre. Și de aceea principele Alexandru, care luca pentru consolidarea unui stat bulgar inde-pendent, nu servia numai cauza bulgară, ci tot odată și cauza tuturor popoarelor din Orient, în-deosebi și cauza noastră, care, în monarhia e-stro-ungară, sūntem în prima linie amenințați.

Evenimentele petrecute în Bulgaria n-produs cu toate acestea nici o mișcare în so-tatea noastră. Europa întreagă s'a cuprins d-viuă nedumerire, monarhia noastră și mai a-parte, în care ne aflăm și noi, se află și astă-într'o febrilă emoțiune, ear' noi, care ne aflăm hotarele orientale ale monarchiei, privim cu o-mai deplină liniște sufletească la cele ce se petre-par'că n'ar atirna și soartea noastră de eveni-mentele ce se pregătesc, par'că pentru noi ar fi-cu desēvīrșire indiferent, dacă Rusia va deveni ori nu stăpānă pe malul drept al Dunării.

Afacerea Edelsheim-Janski.

Pe când Europa întreagă și mai ales mo-narhia noastră e agitată de cestiunea bulgară, în dosul căreia se ivesce una din cele mai grave cestiuni ale timpului nostru, concetățenii nostri

Foia „Tribunei“.

Gpotarii păcăliți.

- Anecdota populară. -

I.
„Lă era adecă ciopotar în Păcălesci, —
ul lui Păcălă-anume și-al fumoaselor povești —
cinstit de altecum, dar' tudul și mincinos
la suflet, însă ceva prea deschis, prea iăr-
tăgo.
Păcălesci e sat ca satul, cu biserica 'ntr'un ganiu
cu cărcima lūngă cale, — precum este aut
s'o spui, —
t oamenii adesea la biserica pāmāu
e 'ntēmpla de la cărcimă, colea 'n cale se
opriau,
ând popa-Arghir bētrānul cu Păcălă singrei
u dela rugăciune și da 'n cărcimă preste ei,
i-i ocăria cu grosul; începe Păcălă-apoi:
Mēi rușine, mēi bețivnici, mēi nemernici și
ganoiu“
certa Arghir, mai treacă, era popă 'n Pă-
călesci
avea dreptul, ca sē s'aple un copii-i sufletești,
ar' Păcălă, clopotar, el a-i dăscăi?
sta mai ales Păcălă, —
las', Păcălă, —
era al naibei P și aven

Sē-i dea lască lui Păcălă; — și-apoi ce-și pune
în gând,
Isprăvia a bună seamă mai târđiu, ori mai cu-
rēnd. —
Era 'n Păcălesci anume obicei din moși stră-
moși,
Când muriau oameni de cinste, mai avuți și mai
lănoși —
Cum cântau cocoșii, 'ndată începeau a tongāni
Clopotele, cât vecinii nu se puteau odihni.
Obiceiul āsta însă la mulți nu le era drag,
Dară nu-i chip cu Păcălă, care-i om cu mult hārtag;
Nu-i mirare că Păcălă, ce-și avea casa 'n vecini
și cât tongānia Păcălă, gândiai că 'l-ai pus pe
spini,
'Și-a pus gândul sē-l desbere și sē-i facă un topor,
La ce, cum am đis, Păcălă avea încă de mult dor.
„Mēi — dīcea Păcălă adese, — sē n'ai pace 'n
āsternut,
„Sē n'ai tignă nici chiar noaptea! Cine dracu-a
mai vēđut,
„Clopotit noaptea la lună, când și apele adorm?
„Sē n'ai pace de Păcălă nici noaptea chiar în
somm?!”
„Și când 'ți-e somnul mai dulce, el îți face cio-
robor!”
„Lasă tu Păcălă numai, că-ți voi face eu topor!”
II.
Popa-Arghir, bogat om tare, avea turma lui de oi
și un țap cumplit și mare, de nu-l da nici pe
doi boi.

Isailă-l chema țapul, avea barbă ca Arghir,
Lungă, albă și-ascuțită de-aduceau din fir în fir.
Turma cea de oi și capre durmia noaptea 'n
țințirim
Printre cruci, printre morminte, cu moș pēcurar
Afrim. —
Isailă, mai cuminte, ca al turmei veteran,
Sub a bisericii talpă putredă-și gāsi-un cotlan,
Și cu ochii lui ca focul noaptea de 'l-ai fi vēđut,
Că-i nālucă din morminte, prea ușor ai fi cređut.
Se 'ntēmplase chiar sē moară cel mai verde om
din sat,
Moș Fometea bocotanul, un om putred de bogat.
Sē 'nțelege c'astă veste, ca un fulger străbătū,
Și la mulți de multe doruri sufletul li se umplū:
Popa-Arghir avea sē spună — o minune 'n Pă-
călesci —
Predicația dintāie, filor sei sufletești;
Pintilie ce-audise cândva a lui Lazar vers,
Pe rēvaș sē 'și-l încreste în al treilea sat a mers.
Păcălă-și gāndia și dīnsul: de-aici capēt un cārlan
și un traiu și-o omenie, ca la moș Sdrobă mai an.
Și uitară toți de toate trebile ce-or fi avēnd
și la moș Fometea numai își aveau întregul gând,
Cum sē facă-o 'nmormēntare cum n'a fost în
Păcălesci,
Și în celelalte sate sē meargă de ea povești. —
Popa-Arghir de două zile se t t scārpină în
barbă,
Cum sē iee iertăciune dela frunđă, dela iarbă.

Pintilie 'ncă beuse câte oue-avū neferte,
Lui moș Fomete sē-i cānte: „Dumneđeu sfāntul
sē-l ierte!”
Adăugase și Păcălă funile toate nod,
Sē ajungă jos, ca noaptea sē nu se mai suie
'n pod.
La cina mai de pe urmă, ce e 'n obicei la
morți,
În preseara 'nmormēntării, erau pregătiți cu toți,
Păcălă și Pintilie erau la popa Arghir,
Ce-obosit chiar isprăvise al iertăciunilor fir —
Și se lāuda, că māne are 'n gând a predica,
Dar' frumos, încāt Păcălă de pre-acum se mi-
nuna.
Și va lua iertăciune dela frunđă dela iarbă,
Nu sciu însă de ce-aicia ear' se scārpină în
barbă.
Pintilie, încă spuse, c'are gând sē cānte un
vers,
De-aceea de două zile, glasul 'și-l'a tot dīres.
— Ah! — începe și Păcălă, pām'acolo 'nflăcārat, —
Pe funiile 'nodate, înc'un nod am înodat,
Și-am sē 'ncep din međul nopții, pe moș Foa-
mete sē-l plāng.
Ce pēcat c'astfel de oameni, dela noi din sat
se sting!
„Dar' cădelnița, Păcălă, și ciaslovul mergi și le-adă
și o leacă de tāmāie, dir ulcica de pe ladă;
„Uite cheia.“ — Și Păcălă la biserica pōrnesc
E o vreme blāstēmată, ploaū, ninge, fōitășesc

maghiari, oameni pripiți, cum sînt, se pun în conflict cu armata monarhiei ba chiar cu dinastia și își iau un avînt, par'că sînt gata să pornească o revoluțiune. Lumea întreagă se emoționează, numai noi privim, ce-i drept, cu oare-care mîngăiere sufletească, la gîlăgia ce se petrece aici în țeara noastră, par'că armata, de care se vorbește, n'ar fi chiar armata noastră, par'că aceia, asupra cărora se descarcă mânia ușuratică a Maghiarilor n'ar fi binevoitorii nostri, nu s'ar bucura de simpatiile noastre.

Maghiarii vorbesc în numele întregii obștii cetățenești ungare, adevăți și în al nostru, ear' noi nici că protestăm măcar contra acestei presumpțiuni, nu profităm de ocaziune, ca să ne marcăm pozițiunea, ci stăm par'că n'am fi pe lumea aceasta decît ca să asistăm la faptele săvîrșite de alții fie chiar și în socoteala noastră.

Reformele interne.

Tot atât de indiferenți sîntem față cu importante reforme ce se fac în organizarea internă a patriei noastre, deși toate aceste reforme au tendința de a mărgini înfrîngerea noastră în viața publică a patriei noastre. Când se reorganizează așa numita casă de sus, cea mai de căpetenie preocupare a legiuitorilor este, ca reorganizarea să se facă astfel, ca noi să nu putem fi reprezentați în acest corp legiuitor potrivit cu importanța ce ni se cuvine în viața statului ungare. Când se prelungește periodul electoral pentru dietă dela trei la cinci ani, argumentul hotărîtor al legiuitorilor este, ca să se asigureze majoritatea obținută de Maghiari pentru un timp mai îndelungat. Când se croiește legea privitoare la gloate, ne pune întrebarea, cum au să fie organizate gloatele, pentru-ca noi să dispărem în ele. Se reorganizează, în sfîrșit, întreaga administrațiune, de sus până jos și se sacrifică cele mai vechi libertăți publice anume, pentru-ca să nu ne bucurăm și noi de ele. — Ear' noi stăm și privim, ca-și-cînd toate aceste s'ar face și cu a noastră învoire.

Miseriile economice.

E lung periodul de cînd sarcinile publice cresc mereu. Din banii, pe care îi plătim, se zidesc palaturi, se aranjează expozițiuni și se dau bancheturi somptuoase, se întrețin teatre și fel de fel de alte creațiuni de lux, în vreme-ce nouă contribuabililor ne lipsesc cele mai neapărate așezăminte de utilitate publică. După toate aceste mai sîntem loviți în interesele noastre economice și de răboiul vamal cu România, care pe noi în prima rîndie ne atinge, ear' la sfîrșitul anului ministrul de finanțe ne face împătășirea, că deficitul s'a sporit la 400 de milioane, cheltuielile se sporesc și ele pentru anul viitor, se vor sporii și sarcinile publice, — numai veniturile sînt mai mici ca până acum.

Prea bine! — dicem noi; — se mergem mai departe, și vom vedea unde vom ajunge.

Greutățile permanente.

Alături de toate acestea e noianul de greutăți interne, cu care avem să ne luptăm în lucrarea noastră culturală. Scolile noastre gem sub presiunea inspectorilor, care vor să facă din ele așezăminte pentru propagarea limbei maghiare și a spiritului maghiar, și sute de învățători sînt aruncați pe drumuri, pentru-că nu au destoinicie pentru această propagandă. Tinerimea noastră scolară e ținută într-o supunere, care înăbușește în ea ori-și-ce mișcare nobilă, ori-și-ce avînt de libertate și desvoință ura fătar-

nică în inimile tinere. Mișcarea noastră literară e persecutată, încât e destul să fi făcut vreodată încercarea de a lua parte la lucrarea literară română, pentru-ca să fii „notat“ de puternicii Țilei.

Profesorul Silași este destituit fără de nici o cauză binecuvîntată și înlocuit printr'un om, care nu s'a interesat nici odată în viața lui de literatura română și nu are decît meritul de a-și fi bătut căte-odată joc de poporul, din care a eșit, eară nouă ni s'au făcut într'un singur an trei procese de presă, de sigur noi pentru-că sîntem politicesce primejdioși, ci pentru-ca să se lovească în întreprinderea literară, pe care am inițiat-o și să ni se taie pofta de a mai face aici aceea ce dl Grigorie Moldovan nu face și să li se îndulcească altora gîndul de a face, — nu ca noi, ci ca dl Grigorie Moldovan, dacă vor să facă carieră în țeara aceasta.

Prea bine! — au Țis Românii; — dați înaintea, ca să vedem, unde o veți scoate.

Congresul bisericii române gr-orient.

După-ce timp îndelungat s'au făcut fel de fel de încercări spre a crea și în biserica română gr-orient o situațiune analoagă cu a celei sîrbesci, congresul bisericesc, în sfîrșit, tot s'a întrunit. Întrușiți apoi, reprezentanții bisericii s'au lămurit asupra stării, în care se află biserica, au rezolvat afacerile curente și au trecut fără multă discuțiune la ordinea Țilei preste cele ce în actualele împregiurări nu se pot rezolva, fără-ca să se producă o perturbatiune în biserică.

Unul dintre deputații congresuali face în ajunul întrunirii congresului cele mai compromițătoare destăinuirii despre viața capului bisericesc, pentru-ca să se scie odată, dacă este ori nu adevărat ceea-ce pretutindenea se Țice: Metropolitul tace, preținșii lui aderenți tac, ear' congresul trece la ordinea Țilei.

Tot în ajunul întrunirii congresului se perd socotelile privitoare la fondul metropolitan. Congresul însărcinează o comisiune să cerceteze socotelile făcute ad hoc, se încredințează prin această comisiune despre starea fondului, face să se restituiească fără de întîrziere sumele ce lipsesc din el, aruncă un vîl preste toate și trece la ordinea Țilei.

Tot astfel pretutindenea, unde se găsește urme de rea voință ori de gravă neglijență, congresul constată adevărul și trece la ordinea Țilei: încercările făcute spre a produce o discuțiune mai sgomotoasă rămân toate zadarnice. Chiar sesiunea se încheie cu o asemenea încercare, preste care se trece la ordinea Țilei.

Încheiere.

Cuprîndînd toate acestea la un loc, ni se produce impresiunea, că Românii din țările coroanei ungare sînt oameni, care se lasă în voia întîmplării, privesc evenimentele ce trec preste ei și nu reagează contra lor.

Și în curgerea anului 1886 așa a și fost în adevăr: Românii s'au ferit par'că din adins de ori-și-ce manifestațiune, care ar fi putut să-i angajeze într'un fel ori într'altul.

Ne întrebăm acum la sfîrșitul anului: s'a întîmplat aceasta în lipsă de energie vitală?

Da! — vor fi Țicînd mulți.

Nu! — Țicem, — nu! — credem, — nu! — sperăm noi.

Sînt mari greutățile, cu care omul are să se lupte în viața aceasta, și cu deosebire mari și multe sînt acele, cu care ne luptăm noi Românii din țările coroanei ungare, și de aceea prima regulă de înțelepciune în viață este pentru tot omul și cu atât mai vîrtos pentru noi, ca să nu ne sbuciumăm înzadar, să ne risipim timpul și viața în încercări, care covîrșesc puterile noastre, să nu voim decît ceea-ce este cu putință în împregiurările date.

Această înțelepciune cîștigată într-o lungă și mult sguduită viață e ceea-ce găsim noi în aparenta nepăsare, cu care au lăsat frații nostri români să treacă evenimentele ce s'au petrecut în curgerea anului 1886. Deși evenimentele aceste îi privesc foarte de aproape, deocamdată ei n'au avut cuvinte de a se sbuciuma din cauza lor, deoarece-ce nu numai zadarnice le-ar fi fost toate sbuciumările, dar' nici nu se poate prevedea de pe acum, unde au să ese lucrurile, și care va trebui să fie în cele din urmă atitudinea Românilor față cu ele. Un singur lucru se poate prevedea: că fie mai curînd, fie mai tîrziu, dar' odată neapărat va veni timpul, cînd se va cere și intervenirea Românilor, cînd vor fi și ei un important factor la rezolvarea cestiunilor ce astăzi agitează lumea. Atunci se vor pronunța și Românii și, ca oameni chibzuți, abia atunci vor pute să scie, cum trebuie să se pronunțe. — Atunci apoi va pute să se facă deodată tot ceea-ce timp de mai mulți ani s'a plănuțit, — ba, — cine scie, — poate că și mai mult. Întrebarea e numai, dacă Românii vor fi uniți între dînșii și vor să se profite de împregiurări.

Deocamdată — să se mai sbuciume și alții, — eară noi ne căutăm de treburile noastre și facem ceea-ce putem în grelele împregiurări actuale: plugarul își caută de țările lui, păstorul își îmbunătățește prășila, meșteșugarul își cultivează meseria, neguțatorul își ține în bună rîndueală afacerile, scolarii, de jos din scoala dela sat până sus la universitate, se întrec unii cu alții în învățatură, direcțorii își dau silința de a se distinge prin împlinirea consciențioasă a datorilor și prin spiritul lor de disciplină, ear' clasa cultă lucrează, fiesce-care pe cât îl iartă puterile, pentru răspîndirea culturei în masele poporului și pentru îndreptarea stărilor economice.

Lucrînd astfel, scim că nimeni nu poate să ne oprească, și că, ori-și-ce s'ar întîmpla, lucrarea nu era să ne rămînă zadarnică.

Cetitorii nostri, frații nostri români, membrii marelui obștii românești, dîndu-și fiesce-care seamă despre cele ce a făcut și a gîndit în curgerea anului acum trecut ei înșiși vor să mai bine, dacă bine am judecat asupra spiritului, de care sînt pîtrunși, și dacă în adevăr liniștea lor nu a fost apatie, ci liniștea celui ce-și urmează lucrarea în toată tîgna, fiindcă îi este tare eredită în viitor.

Și cine oare ar mai lucra, dacă n'ar avea credința aceasta?!. Ce ne-ar mai împinge înainte și tot înainte, dacă nu tăria convingerei, că ne este dat să ajungem departe?!

Încă un an de așteptare a trecut, — dar' adese-ori „n'aduce anul ce aduce cîasul!“

Correspondență din Viena.

Viena, 9 Ianuarie n. 1887.

Ministrul român Sturdza a ajuns aci cu un mare stat-major de funcționari, spre a se consulta cu guvernul de aci, ca să pună capăt răboiului vamal între Austro-Ungaria și România.

Din partea Austriei negocierile sînt conduse de contele Kalnoky, ca reprezentant al afacerilor comune întregii monarhii, cu toate aceste însă guvernele ambelor jumătăți ale imperiului încă dau asistență la această grea treabă.

Nu se poate nega, că sînt mari dificultăți a învinge, și speranțe de tot optimiste nu sînt de loc la locul lor.

Dar' fiindcă buna voință există la ambele părți de a ajunge la o înțelegere, și fiindcă astăzi negocierile sînt dirijate de contele Kalnoky în persoană, care a arătat de atâtea ori o mînă dibace în cestiuni cu mult mai grele și cu mult mai complicate, apoi nutrim speranța, că în ori-ce cas se va ajunge la un rezultat acceptabil pozitiv.

Ambele părți vor trebui să micșoreze pretențiunile lor până la un oareși-care grad, așa

ce vor înțînă la amul, și își vor întînd înțînă e nu necesar, dar' chiar și în Europa, al, încât România Austria e natural.

În anii din unii români să sprigine pe Ipoleoneană tențelor rusesci.

Dar' cu restanulul dar' privitorile germaniei stani român căutale în con-balansare în presiuni rusă.

De cînd însă s'a conști că rmania nu arlean și la de-Ț interese direc trebuie să cente toate foale spre a Fraja în frîu, dei guvernul curei n'are altă de, dacă nu v unea absolut, fîo condițio lor sesci asupra și orientale, întreie calea unei telegeri corlae Austria.

Ionarhia ausacă are în modu acesta o mare importanță peru independentă României, pre od totdeodată în același punct de vedere treburecunoscută ntru Austria marea importanță elementului omân.

miciția polită între Austro-Ungaria și Româna e deci un postulat al stării externe.

mbele părți u un pozitiv interes de a nu slă această amicie prin discordii economice, să se desurască prin un răboiu vamal, re finalmen ar trebui să devină și groapa ori-cărei eporațiuni politice.

aple motive sînt deci acelea, care garantează reușită a ngociărilor de acuma între Viena București.

le lîngă interesele economice sînt și interesele politice, care ridică glasul lor serios. De sigur asia e un mare factor de putere în toate cestiune politicele orientale, și ar fi o politică fără ea și minte, a nu voi să recunoască cineva importanța unui asemenea factor puternic.

D' și Austria e un asemenea factor, al căruia e trebuie să valoreze la configurațiunea afacerii în Orient și în Vestul european.

Dă popoarele Orientului și ale Vestului european voesc să se servabile exclusivamente direcțiunii. Aceasta valoarează influența rusească, unei de la Rusia, în îndia. Austria o cîștigă înse am o înțînă se la d un puncte sprigun din și bine venit. Aceasta nu e le loc o politică de hostilități sau de conflicte față cu Rusia, ci o politică a contrabalansării sîntoase și a compromisului onest.

în privința aceea există între interesele Austriei și cele ale popoarelor orientale puncte de contact foarte importante și însemnate, și nici în București nu pot să se sustragă cunoștinței acestor fapte. Dar' și în Viena și în Budapesta trebuie să fie prețeperea necesară și justă a acestor fapte.

Nu mi atunci politica orientală a Austriei poate să ie însoțită de urmări salutare pentru Austria însăși și de asemenea și pentru popoarele Orientului.

Pre cînd noi apărăm sfera noastră de putere nu contra Rusiei, ci lîngă dînșii cu succes, presrăm în același timp propriile noastre interese și îndeplinim misiunea europeană, care e datoia noastră internațională.

Răboiul vamal între Austro-Ungaria și România nu e justificabil sub nici un punct de vedere de felul acesta, și dacă e adevărat, că el fi provocat numai și numai de sistenta bărbatilor de stat din Budapesta, și trebuie să Țicem, că acestia au conis o margreșeală.

Această greșeală va fi repată în cas, chiar dacă există încă mulți de opinii, totuși de sigur se va isbui de aplam.

Starea internațională e astfel, încât n mai să favorizează o înțelegere între Austro-Ungaria și România, ci chiar o face nec

Si c

Revista politică.

31 Decembrie

Negocierile convenționale

România s'au terminat deocamdată

Sturdza mai rămâne vre-o câteva

în Viena, ear' delegați români

plec de la Viena la București. Cam p

vre-o două săptămîni vor avă să se

ceată din nou consultările în Viena.

teraperea negocierilor s'a aflat de nece

sari, după-ce de

instrucțiuni desti

noșă hotărîre pe

al negocierilor

rezultatele

nu se p face pe basa

pană aci

În ultima

uaien. s'a întâm-
alebri constatarea
ilor d' până acum.
rat cu ceea-ce cere
gații rmâni însă nu
mod otărit nici la
nici cu privire la
tentați români cu-
iei devite și li s'a
e, oncesunile ce are
trier, în ceea-ce pri-
al al vitelor și ce-
ta români încă nu
ngura acestui punct
ta, că consultă-
rim, bisi favoritoare
tiă comerciale.
er austriace, dele-
u it a asigura în
mânata a face con-
ari cre la pozițiunile

grea censi cesti-
na, în viziării celei mai mari.
În această direcțiune încă nu s'a hotărât
absolut nimic și, după-cum ne spune
„Neue Fre Presse“, delegații români s'au
ferit a face vre-o declarație, care s'ar fi
putut privi drept o respingere hotărâtă a
favorisării celei mai mari, reținere din
partea Ariei. De altă parte delegații
monarhice noastre au dat de înțeles, că
ei nu aude gând să insiste pre lungă
forma unei absolute favorisării mari,
dacă aceea formă ar contrasta prea tare
cu prejudiciile ce domnesc în România.

Eată ce scrie în această privință
„Neue Fre Presse“ dela 11 Ianuarie n.:

„Prețuș toată prietenia ce auzim, o-
delegații rmâni au fost tdeana farte reser-
vați și se are, că și ei guvernul român se
sfiesc, a lu angajamente, înainte de a se as-
gura pe din de aprobarea camerei. Guvernul
român însu trebuie să se înșele cu privire la
un lucru, o înțelegere noma atunci
se poate întâmpla, dacă în esență și în
liniamentele lor principale s'au sa-
tisface petențiunilor austriace. Austria
a prevenit orințelor României în toate direcți-
unile, ea se declară gata și deschide piața pentru
vitele și crealele și pentru întreg exptul ro-
mânesc, trebuie să se acum compensează prin
un tranșat suportabil alintregului și export
industria România se provoacă la convențiile
ale, ce s'au încheiat în Eliza și cu Rusia;
aceste stens ușor puteau să fie maritmoase
în privința nor artici, care nu ating interesele
lor, mai lă după-ce ei ele înșei nu aveau să
facă Români nici unul de concesione. Ce ar
dice Români la propunerea, ca să se acorde
favorisarea cea mai mare pentru toți artici,
afară decerale și vie? Can analogă n' are
ar fi peia Austria favorisarea cea mai mare
afară decerale, care sunt reseruați în convenția
româno-vețină. Guvernele Austro-Ungarei tre-
buie să cpet concesione suficiente pentru ex-
portul inustial, dar vor să biru-... asupra
resistență agrarilor, dacă vor ca convenția să
primăse apobarea legislativelor. Dita gajțiană
de la în edina, sa dea și s'a exprimit în ontra
admiterii proutelor agricole din România, și
agrării n' vor întârzi a agita și pealte beuri
A aceste se ale în vedere guvernul rmân când
se va consulta asupra novelor instructiuni, e ar
se le de delegaților sei.“

Declată cu sosirea delegaților
bulgari la Paris se publică și în
„Journal les Débats“ un articol,
care va urmînd, în mare măsură nu
numai în Bulgaria, ci pretutind, unde
se urmărește cu interes simpatii cra-
gioasa lupta a poporului bulgar pentru in-
dependența sa. După-ce numita foaie fran-
ceză înșiră în întreg registru de pecte
de ale Bulgrior, dice în tonul generalu-
lui Kaulbar, că guvernul bulgar
e revoluționar și membrii aceluia sunt pa-
veniți și egosti Rusia, care a eliberat pe
Bulgaria, ar fi îndreptățită, să exerciteze
asupra acelei otuteli și singur runai
Turcia are să intervină în acest stat va-
sal. Alte staten' au drept să-și ridice roca
în Sofia când Rusia și Poarta sunt înțelese.

Abstracție făcînd dela aceea, că suia
le te curios, tîrd unei foi ce apare în
Francia, unde de un secol încoace au
existat numai guverne, care eveau să-și m-
tumească existența lor revoluționali, i-e
strîmbă nasul în fața unui guvern pri-
tins revoluționar, — în special limbajul
însuși, de care se servesc „Journal de
Débats“ față cu Bulgaria, stă în contra-
dicție cu tot ceea-ce s'a scris până acum
în foile franceze despre afacerea bulgară.

Toată lumea se se întrebe, ce a
putut îndemna pe cel jurnal să-și ridice
vocea într'un ton, ce ne aduce amînt
declarațiile dlui Kaulbar, și mulți voi fi
care această codă de la jurnalului francez
cu Tarul o vor... la nuișința, de

înștrăina pe Rusia de cătră Germania și
de a obli calea unei înțelegeri franco-
rusească.

„La France“ publică un lung ar-
ticol despre un pretins proiect de
alianță între Germania, Italia și
Spania în contra Franciei și dice,
că ministrul de războiu spaniol se ocupă
de mult cu hipotesele unui războiu
ofensiv în contra Franciei și că
la aceste planuri participă și Bazaine.

„Politische Correspondenz“ împăr-
tesce, că Rusia ar recunoaște So-
brania la cas că regenta va repăși.

Crisa cabinetului Tisza.

Starea nespuse de rea a finanelor Ungariei
și neputința de a încheia concordatul cu ceealtă
parte a monarhiei noastre se pare, că au să fie
pentru existența actualului minister al Ungariei
de tot fatale. Eacă o colecție de voci ale presei:
„Budapester Tagblatt“ dice urmă-
toarele:

„Lumea se destramă“. Partidul guverna-
mental refușă ministrului - president ascultarea.
Discursul de Anul-Nou al lui Dr. Falk, în care
dînsul provoacă pe membrii partidului guverna-
mental, a nu perde curajul, a avut puțin succes,
căci chiar și cei mai veseli mameluci încep a
despera și se tem, că surparea lumii lor poate
veni preste noapte. Pe ministrul-president l'a
apucat groaza de propria lui mărire: aceasta o
dovedește nu numai cuvîntarea sa „fusionistă“
de Anul-Nou, ci și cea mai recentă scire de
alarmă oficioasă, că războiul cu Rusia e imi-
nent. Spre a coperi mizeria, ce domnesc în ta-
băra sa, ministrul-president alarmează Ungaria,
ba Europa întreagă și prin ușorința sa apropie
patria noastră de primejdia unui războiu — numai
pentru a mai pute rămâne ministrul-president cu
oarecîteva luni mai mult. Această stratagemă
războinică oficioasă de altmîntrelea n'a isbutit.
Preșă vinează, mai ales foile acele, ce trec de
organe ale oficiului de externe, îl încarcă pe
ministrul-president și pe oficiul său
cu batjocură și trebuie să concedem, că presa
vieheză n'are nedreptate. Situația de sigur e
serioasă, primejdia unui războiu de sigur nu e
exclusă, dar e culmea zăpăcelii, ca un ministru-
president ungar să tragă clopotul despre planurile
ministerului de războiu, ba mai mult, ca dînsul
să impute ministerului de războiu nise
intenții, pe care acesta nici nu le are!
Ministrul-president pare în adevăr a-și fi pierdut
capul și e aproape de temut, că nu și-l va
mai găsi.

„Precum auzim, ministrul-president a con-
frat asupra situației cu mai mulți membri ai
partidului guvernamental și la această ocaziune
trebuie să observe, că e foarte mare amări-
ciunea în partidul sei. Mulți membri ai par-
tidului liberal s'au folosit de actuala situație pre-
cară a ministrului-president, spre a-i spune ace-
stua fără încungiur părerea lor despre stă-
rile desolate. Cu privilegiile aceste dl de Tisza
a auzit expresiuni destul de aspre. Dispoziția
partidului guvernamental e deprimată, de când
se scie, că Coloman de Tisza a fost apo-
strofat cu o manieră de adreptul lui vete-
mătoare din partea ministrului de fi-
nanțe austriac, Dr. Dunajewski în con-
siliul de ministri sub presiunile monar-
chului. Se crede, că ministrul-president ungar
a pierdut încrederea monarhului. Spre
a ridica curajul scădînt în partidul seu, „Pester
Lloyd“ de astăzi publică un articol foarte ne-
dubaciu, în care el vrea să coperie stările de mi-
serie din sinul partidului guvernamental, dar în
adevăr el le descopere. Cităm numai următo-
arele pasage:

„Destul de ominoase începe sesiunea din
urmă a „Reichstag“-ului, cu faime despre o
crisă în sinul cabinetului, cărora însă
nu li se pot denega o motivare cel puțin ex-
ternă. Așa dar a fost pus un vîl des de temeri
și speranțe și asupra primei ședințe a casei
representanților, care în sine a fost scurtă și
neimportantă, și nici odată poate nu au fost ex-
puse fisioniunile ambilor membri conducători ai
guvernului, astor-fel de studii criminaliste ca
chiar astăzi. Înzădar! Dl de Tisza se dedică
cu o poftă nemărginită plăcerilor unei con-
versațiuni cu Iosif Madarász, pre când contele
Szapáry a creșut de cuviință a-și da silința să
poftască pe colegul seu cel mai tiner preste
bancile deputaților în fotoliul ministerial, pre
când zimbetul seu malitios părea a dice: „se o
încerce și el odată“. Aceste sînt mo-
mentele cele mai importante ale ședinței, la al
cărui sfîrșit a anunțat presidentul desbaterea
asupra bugetului pe Sămbăta viitoare. Prin
aceasta s'a aminat toată curiozitatea cu o șep-
tămână. Căci desbaterea de acum asupra gos-
podăriei statului, va duce de bunăseamă la resul-
tatul practic, a da cunoștință mai exactă
și marelui public despre curentul diver-
gent ce se petrece în sinul cabinetu-
lui, a căruia existență cercurilor aceloră,
cari stau în contact direct cu politica,
deja de mult nu li-a fost secret. Dife-
rențele actuale sînt de o formă, încât ele
par a fi o urmare naturală a rapoarte-
lor cunoscute și tot așa de natural este, că
contele Szapáry, stărînd la rezolvarea lor —
precum o cere oficiul seu, se află în conflict
cu majoritatea colegilor sei dela guvern și
trebuie să se aple.

La sfîrșit dice scîitorul articolului, că si-
tuatiunea „fără îndoială e critică“ și re-
comandă cu o naivitate mișcătoare, că ministrul

de finanțe are dușmani în partidul gu-
vernului. Această mărturisire cumpenesce un
mic deficit.

Împărțirile diarelor din Viena despre
crisa ministerială ungară nu sînt mai puțin in-
teresante. Lăsăm să urmeze o mică probă.

„Neue Freie Presse“: Decursul nego-
ciărilor de tranșacție a indispus rîu pe cei
din Budapesta. Versiunea împărțită din
Viena, că contele Szapáry așteaptă numai în-
cheierea tîrgului cu grupul Rethschild, spre a
demisiona apoi, a corespunde de loc adevăratei
stări de lucruri, care exclude de adreptul
o crisă parțială, după-ce în cestiunea
tranșacției ministerule pe deplin so-
lidar. După informațiunile noastre ministrul-
president Tisza a declarat chiar mai în urmă,
că ministrul ungar e inclinat, să se pună în ce-
stiunea petrolului pe punctul de plecarea al gu-
vernului austriac, ba că acesta se va învoi a sa-
tisface dorințelor Ungariei cu privire la darea de
spirt. Și la această declarație dl de Dunajewski
a răspuns, că în această privință poate intra la
tocmeală, dar nu poate lua angajamente
ce-l obleagă, după-ce nu e sigur de majori-
tatea „Reichstag“-ului în nici o direcțiune. În
acel stadiu s'au întrerupt negociațiunile. În cer-
curile politice din Budapesta domnesc părerea,
că se tractează singur numai de o tragere pe
sfoară politică a partidului federalist; oamenii
ar voi să silească pe Ungaria să păsească la
alegeri înainte de a se termina tranșacția, spre
a produce astfel o slăbire a poziției sale. Contele
Taaffe a rămas după ușă și a predat rolul dom-
nului Dunejevsky.

Cronică.

Din cauza sfîntei sîrbători de mîne
numărul proxim al „Tribunei“ va apăre
numai Vineri seara.

Despre visita Monarhului în Ardeal
publică diarul „Hunyad“ noue detalieri. După
acesta, în Deva și Orăștie a umbat un ofițer
din statul major, spre a ține inspecțiune asupra
raporturilor locale de acolo. Manevrelle probabil
se vor extinde și preste țeara Hațegului,
pentru-că cercurile militare sînt de părere, că
corpul de armată timișean va străbate pe la
Turnul Roșu (?) pe teritorul comitatului Hunedoara.

Delegații români la Maiestatea Sa.
Luni în 10 Ianuarie n. 1887 s'a ținut în aparta-
mentele Maiestății Sale un dineu, la care au par-
ticipat: ministrul român Sturza cu membrii
comisiunii Cantacuzino, Protopopescu
și Radulescu, ministrul de externe contele
Kalnoky, baronul Orczy, șeful de sec-
țiune în ministerul de externe Szögyényi,
ministrul ungar contele Széchenyi, șeful
de secțiune baronul Matzinger, adjutantul
general M. L. baronul Popp, contele Wolken-
stein, M. L. Blasekovic, ambasadorul
baronul de Herbrt, camerarii: contele Fran-
cisc Coudenhove, Roderich baron de Wal-
terskirchen, contele Waldburg, contele
Eduard Fürstenberg și Leopold baron de
Gudenus.

Tîrgul de țeară de Luni al Sibiiului,
cu toate că timpul era favorabil, a fost foarte
slab cercetat. El nu avu nici măcar caracterul
unui tîrg de săptămână din toamnă. Industri-
așii de aici au făcut puțină treabă și mulți
din ei, a doua zi de tîrg nici că au mai veni-
t la tîrg să vîndă. — Astfel de stări în feri-
cita Ungarie.

Maghiarisare. Consiliul directoral al di-
strictului bisericesc reformat, a încuviințat ho-
tărîrea episcopului Dominic Szász, prin care
se pun la dispoziția „kultur-egylet“-ului 150.000
floreni cu scopul de a întrebuița această sumă
pentru scopuri culturale. — Timp mai potrivit
nici că și-au putut alege domni din Cluj pen-
tru astfel de hotărîri.

Hymen. Dl Simeon T. Ianculescu,
notar comunal în Tîntari, și-a serbat cununia
cu d-soara Maria Fevronica Tomușiu, fica
proprietarului de mine, d-lui Teodor Tomușiu
din B.-Cerbu în 12/24 Octomvrie a. c. în bise-
rica greco-orientală din B.-Cerbu.

Iubileul veterinarului în Ungaria. Insti-
tutul veterinar din Budapesta va serba în anul
acesta iubileul de 100 ani al existenței sale.
Anume în 6 Februarie 1787 a ținut Alexandru
Tolnay la universitatea din Pesta primul discurs
despre „boalele trecute dela animale asupra omului
și vindecarea lor“.

Pregătiri de războiu? Din Cracovia
i-se depeșează diarului „Pester Lloyd“ cu datul
10 Ianuarie n. 1887: În Odesa sosesc diinic
mari transporte de cai, menite pentru armata
de Sud. În România a cumpărat guvernul ru-
ses mari cantități de secară și ovės.

Afacerea Villame. Procesul de presă,
intentat diarului „Potsdamer Nachrichten“ în
cestiunea afacerii Villame, sună: Pentru „vete-
mare de onoare a Tarului“ și se dice, că s'a
intentat la expresia dorință a Tarului. Joia tre-
cută a fost invitat Villame la un dineu ce-l dete
Tarul în Gatchina. Tarul se se fi apropiat
de Villame, să-i fi întins prietinesce mîna și
să-i fi dis, că se bucură de bună aflare a lui
după-ce el (Tarul) l'a împușcat.

Monumentul lui Victor Emanuel. În
10 Ianuarie 1887, ca aniversarea a 9-a a zilei

în care a reposat Victor Emanuel, s'a des-
coperit în Panteonul din Roma monumentul
lui. Acest monument cuprinde o nișă întreagă,
lucrată din marmoră de mai multe colori, ear'
în părilete acestei nișe e aședat sicriul. În mij-
locul păriletei e pusă o tablă de metal de 5
metri lungă și 3 1/2 metri lată, pe care sînt cise-
late cuvintele: „Victor Emanuel părintele
patriei“. Tabla e decorată în partea ai din
jos cu ramuri de palme și cu armele Savoyei.
Deasupra ei își întinde o papură mărețele-și
brațe. Între coloanele, care țin architravul se
află dăltuit în porfir un altar de jertfă, pe care
zac insigniile imperului, coroana și sceptrul.

În Alcazar din Toledo a isbucnit în
noaptea din 10 Ianuarie 1887 un foc. Există
temerea, că toată clădirea va fi nimicită. Mai
mulți oameni au fost primejduiți. Alcazar, e
un castel zidit, pe ruinele unui castel vechiu
mauric, de cătră Alfons al X-lea în secolul al
13-lea. Carol V-lea a reparat acest castel, în
1706 a ars acest castel, ear' în timpul din urmă
a fost din nou reparat, fără de a fi însă terminat
cu totul.

O corabie cufundată. Din New-York
se depeșează cu datul 9 Ianuarie n. 1887: Naia
din Bremen „Elisabeth“, căpitanul Halber-
stadt, care a pornit în 22 Noemvrie 1886 la
Baltimore, a suferit la cap Henry naufragiu pe
timpul unui orcan. Două luntri de scăpare au fost
trimise pentru a presta ajutor; aceste luără 15
oameni, dar un val puternic răsturnă luntrile așa,
încât toți oamenii s'au înecat.

Englitera în nea. Englitera a fost pusă
prin neaua, ce căduse în mare cantitate în de-
curs de trei zile, într'o formală stare de asediu.
Toate comunicațiile căilor ferate și telegrafice
erau întrerupte și neaua forma un zid nep-
trunzător în giurul insulei.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Bismarck despre situație.

Berlin, 12 Ianuarie n. 1887. „Reichs-
tagul“ german. Discuția asupra proiectu-
lului militar. Cancelarul imperului Bis-
marck discută raportul dintre Germania
și Rusia și Austro-Ungaria. Dînsul îl ca-
racterisează drept o alianță a celor trei
împărați ai marilor puteri răsăritene. Cu
Austro-Ungaria Germania trăește în înțe-
legerea cea mai bună și se află cu ea
într'un raport atât de sigur și plin de în-
credere, precum n'a mai fost nici când,
nici în federațiunea germană, nici mai nainte
în sântul imperiu roman al națiunilor ger-
mane (Aplause viue); și după-ce noi ne-am
tras seama în deplină încredere reciprocă
și cu bunăvoință reciprocă, e delăturată
în privința aceasta ori-și-ce lacună. Greu-
tatea problemei nu zace într'aceea, ca să ne
susținem pacea noastră cu Austro-Ungaria
sau cu Rusia, ci se sesusînă pacea
între Austria și Rusia. Acolo lucrul
stă altmîntrelea. Există în ade-
văr interese rivalisătoare, ce con-
curează unele cu altele, interese,
care le face ambilor nostri amici
susținerea păcii între sine mai
anevoioasă, decât pentru noi cu fiecare
dintre ei. Problema noastră este, de a
aplana după putință această greutate, de a
ne face advocatul păcii la ambele cabinete
față cu emoțiunile de natură publicistică sau
parlamentară. Ne expunem prin aceasta, de
a fi luați în Austria, mai mult în
Ungaria drept rusofili și în Rusia drept
austrofili. Aceasta trebuie să o suferim, și
dacă vom isbuti a susține pacea pro-
pria și aceea a Europei, atunci bucuros o
vom și suferi. Rusia nu va ataca
Germania și tot așa de puțin va începe
Germania ceartă cu Rusia pentru Bulgaria.
Primejdia pentru Germania vine dela
Francia. De a înlătura această primejdie
sau de a o amina după putință, aceasta
este scopul septenatului, de care se ține
guvernul. Respingerea proiectului
va avé drept urmare disolvarea
„Reichstag“-ului. Desbaterea s'a aminat pe
Mercuri.

Paris, 12 Ianuarie n. 1887. Se-
siunea corpurilor legiuitoare s'a deschis.
În senat a constatat presidentul Camot,
că e numai o apucătură, de a prezenta
pe Francia ca și setoasă de luptă. În
Francia nu există o partidă militară. Toate
partidele voiesc stabilitate înlăuntru și
pace în afară.

Camera a reales pe Floquet de
president.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 2 Aprilie 1887 imobilele văduvei Elisabeta Kocsis de către trib. reg. din Becicherecul-mare.
- 12 Februarie 1887 imobilele lui Iosif Jakab de către trib. reg. din Brașov.
- 7 Februarie 1887 imobilele lui George Simén, de către trib. reg. din M.-Oșorheiu, în comuna „Kelementelke“.
- 24 Ianuarie 1887 mobilele lui Carol Krafft de către trib. reg. din M.-Oșorheiu.
- 10 Februarie 1887 imobilele lui George Strimbu de către trib. reg. din Brașov.
- 15 Februarie 1887 imobilele lui Miloș Adamov, de către trib. reg. din Becicherecul-mare, în comuna Franeova.
- 14 Ianuarie 1887 mobilele lui Iosif Wagner de către executorul jud. din Orăștie.
- 5 Februarie 1887 imobilele lui Leopold Schwarcz de către trib. reg. din Arad.

Edicte:

- A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
- la rămasul după Radu Radovici, la trib. reg. din Brașov;
- la rămasul după văduva lui Toader Florea și Maria Roșca, la trib. reg. din Deva.

Concursuri:

- Un post de controlor cl. III. la oficiul de dare din Păncota (cortul. Aradului). — A se adresa în 3 săptămâni la direcțiunea financiară din Timișoara.
- Un post de scrietor provisor la jud. cerc. din Vășcău. — A se adresa până în 25 Ianuarie st. n. la presid. trib. reg. din Oradea-mare.

Cursul pieței din Sibiu

din 12 Ianuarie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.35	vând. 8.40
Lire turcesci	11.15	11.25
Imperiali	10.15	10.25
Ruble rusesci	1.16	1.17

Bursa de București.

Cota oficială dela 9 Ianuarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 92.1/2	vând. 94.1/2
Rur. conv. (6%)	86.1/4	86.3/4
Act. de asig. Dacia-Rom.	264.—	268.—
Banca națională a României	1020.—	1030.—
Impr. oraș. București	34.—	35.—
Act. de asig. Națională	—	—
Credit mob. rom.	—	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	102.—	102.1/2
Schimb 3 luni	25.133/4	—
Societ. const.	104.—	—
Aur	17.1/4	18.—

Avis important

Am onoare a încunoșcința p. t. public, că ceter detail“ dela 1/2 chilo în sus prin postă cu rambursă am primit din nou de tot proaspete:

Iere negre, moi, veritabile de morun, iere rșii, v lacherdă prima cualitate, măslina mari de „Volo“, măslina morun, somn, crap sărătură proaspătă, sardele prima calitate veritabil franțuzesci scumbrii, batoc afumat etc.

Halva adevărată de Adrianopol, rachat cu fistic cu lămâe, fragi etc. din renumita fabrică „Bella-Vista“, premiat aur a D-lui P. Dimitrescu în Galați, dela care numai eu știu pentru toată Transilvania și Bănat.

Portocale, mandarine și lămâi, smochine în cuti de stafide Sultanine și Elemé de calitatea cea mai superoră.

Cu toată stima

Nicola B

Fiiala seatr

[388] 3—3

Institut tipografic în Sibiiu.

Biblioteca poporală a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novellă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- O sută de ani.** Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1887.



Anul II.

SIBIIU.

Institut tipografic, societate p. acții.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regeții europiei. — Posta. — Corespndța telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Sala timbrelor. — Legea petru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pmiță de D. Comșa. — Cunaserea vacilor lăptoase. — O nouă reșină de altoit. — Șecersul. — În timp de hceră. — Părea Prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat“ de I. Pompiu; „Petre Carăbete“ de Ciru Oeconom; „Angelina“ de George Coșbuc; „Seara se cală“ de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi“ de T. Șerbăneacu; „Lumea mare“ de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schineuțe în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Tiganul; Când se ade țiganul de-a geabe). — Titurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vândătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zalogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
6. Testimonii de scoală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
9. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 183

DESPRE JURISDICTUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară

în contra funcționarilor administrativi și în contra personalului axiliar și de manipulațiune.

Cu explicațiuni și notițe de comentare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipărește cărți de tot felul, anuinciuri de căsătorie, anuinciuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți scolare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice și biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.

[347] 12